LLIBRET IV 1924

ELS GAFARRONS

COLLA HUMORÍSTICA DE MASNOU

CANÇONS I COBLES

Originals de

ANTÒN PORTABELLA

PREU: 40 CÈNTIMS

GAFARRONISTES

(CANTAIRES)

Lluis Ballell	Lluis Jolis
Gabriel Bert	Antoni Marí
Rafel Bert	Joan Palau
Pere Curell	Francesc Rosés
Eugeni Casanovas	Francesc Roig
Joan Durán	Enric Roig
Josep Enric	Antoni Raméntol
Geroni Gibernau	Josep Vila
Joan Josep	

NOTA: Partitures de piano, en manuscrit claríssim, al preu de 2 pessetes una en trovará, qui en vulgui, a casa l'autor de la lletra: Carrer de la Colomina, 12, OCATA (Masnou)

Aquest llibret ha sigut passat per la censura militar

AUTORITZADA SA LLIURE CIRCULACIÓ

MASCLES O FEMELLES?

FOX - TROT

I

Son molts els minyons
caps de melons
que de *Peca-Cura*
s' untan la pell
des del *llombrigo* al clatell.
Porten un barret
d'ales estret,
color de catxumbo;
mitjons ratllats
i els ulls sombrejats.
Al fisic porten polvos ruixats de mentol.
Van amb sabates baixes de pell de mussol.
I amb rellotge de pulsera
i el gec amb tall al darrera;
a la meuca, meuca errant,
si bé és denigrant,
la competencia fan:
li fan, li fan!

II

Amb el cap planxat
i enfigassat
amb suc de carmet- lo
i encotillats,
semblen violins escanyats.
Porten de crespó
el mocadô,

que omplen de Colonia
i quan ve el cas
s'hi renten el nas.
Remenen com les dònes que busquen marit
i fan amb sa veu flauta patir d'esperit.
I amb la seva pavería
igual de nit com de dia;
a la meuca, meuca errant,
si bé és denigrant,
la competencia fan:
li fan, li fan!

III

Creuen que fa fí
pogué exhil î
totes les potingues;
i això el que fa
es *pepa,* lloro y marrà.
Fumen cigarrets
com cagarrets,
fets de xocolata
i tot fumant
goluts van llepant.
Pilotes n'hi ha que es posen a dintre del pit;
perquè és lloc que els agrada tenir-lo embotit.
I al ball qua no els va bé un tango,
tot fent:—Uix! o ai, burrango!
a la meuca, meuca errant,
si bé és denigrant,
la competencia fan:
li fan, li fan!

NO BADEU!

SARDANA

I

Les xicotes presumides
per casar-se amb certs minyons,
abans convindria veure
si reuneixen condicions.

La que no sab fê escudella...
no més quan parlant està,
ni sap fê una trista truita
ja es podria ben desâ!

Puix diuen d'un que es va casâ
poc fa,
que a sa muller que no sab re,
re fê!
al demanar-li un ou ferrat,
carat!
un ou portà a casa el ferrè.

No és estrany quan això passa
que alguns plats volin pel cap;
sobretot si hom té d'anar-se'n
sense tenir res al pap!

La que és falsa bleda, o bé malfeinera,
molt convindria
quedés soltera.

Així mai amb ella ningú hi podria
de cap manera
carregâ el mort!

No badeu — ai, fadrins,
nostres precs — escolteu:
No badeu — feu l'ull viu
o feu el... — que volgueu!

II

Als fadrins els hi convenen
noies que per tots istils
tinguin la llengua ben curta
i no siguin llepafils.

Els convé les que amb l'escombra
deixen tots els recons nets
i les que cosint no deixen
culcosits als calçotets.

No us fieu mai de la que es veu,
per Déu!
al cine amb un, que son promès
diu que és,
que allà assentats per cert recons
molt bons,
podeu comptar lo què ja après.

No us fieu tampoc d'aquelles
que no miren fit a fit,
ni de les que caçant puces
s'ensalivin massa el dit!

La que és mansa, neta i gens trapecera
i té de *passo*
un bon darrera;
si per home troba un sonso o un pallasso,
que engegui a... l'era
bé li estarà!

No badeu — ai, fadrins,
nostres precs — escolteu:
No badeu — feu l'ull viu
o feu el... — que volgueu!

COBLES

PRIMERA PART

I

Un subjecte molt tranquil
a casa un barber va anà
i amb l'intent de que el servissin
en un silló s'assentà.
Veient l'amo el borrissol
que tenia en el clatell,
agafà les estisores
per a tallar-li el cabell
Però abans al preguntar-li:
—Cóm el vol vostè aquest cap?
—va respondre: — Amb allioli
o amb patates i algún nap.

RESPONEMENT:

Es veu clar que el món
està corromput,
per un pam de net...
un metre de brut.
I hem de pendre-ho així
que per lo que es veu,
de tranquils i vius
n'hi ha per tot arreu.

VII

Advertim als fumadors
perquè estiguin ben contents,
de que els puros que fan ara
surten bons tots els dolents.
No llenceu al que no vol
ni tirâ a trets de canó,
que és dels que a dintre s'hi troven
regalets... què Déu n'hi dó!
Doncs un jove en un cigarro
que comprà, encara un xic moll,
va trobar-hi una duricia,
un tros d'ungla i un ull de poll.

RESPONEMENT:

VIII

Quan alguns Ajuntaments
eren caus de corrupció,
uns quants *ganes* vots compraven
per poguer ser regidô.
Prometien fins el sol
i de fer-ho anar tot dret,
i el que feien un cop dintre
era el rap o bé el paquet.
Sort tenim que a molts els tanquen
i de nous de trinca en fan,
d'aquells que mai la patota...
si no poden no ens faràn.

RESPONEMENT:

IV

Darà gust dintre poc temps
poguer viure an'quest país
que en matèria de queviures
ha de ser tothom feliç.
La verdura, els ous, el vi.
el carbó, el sucre i el pa,
ens han dit que un dia o altre
coses son que han de baixâ
Fins veurem que a tres rals tersa
ens daràn la carn sense os;
prô és segur quan això facin
que serà... la carn de gos.

RESPONEMENT:

V

Lo que passa amb els lloguers
de les cases, fa exaltar;
tant els amos les apujen
que ningú sab com pagar.
De no remediar l'abûs
prou hauràn d'anâ els obrers
a dormir, si us plau per força,
sota els balcons dels carrers.
I davant de tan greu quadro
serà trist i emocionant
veure'ls tots per les aceres
amb les anques reganyant.

RESPONEMENT:

VI

Per més barcos que al Marroc
hi enviem plens de soldats,
és en va; doncs dels rifenyos
serem sempre molestats.
Si el govern volgués d'un cop
amb aquells llops acabâ,
fent-hi anâ unes quantes sogres
tal miracle lograrà.
Puix deixant-les pel camp corrt
armarien tants embulls
que no quedaria un moro
que no haguessin tret els ulls.

RESPONEMENT:

SEGONA PART

I

Hi ha certs pares a Masnou
que fan molta ostentació
de moral, prô per ses filles
fan el *cego* de debó.
Quan un jove a una li diu
dos o tres mots ensucrats,
desseguida arreu ja els deixen
anar sols com dos casats.

I anant sols fan tant el bèstia,
tant les mans fan treballar
que la gent que té vergonya
d'aprop d'ells ha de guillar.

RESPONEMENT:

Es veu clar que el món
està corromput,
per un pam de net...
un metre de brut.
I hem de pendre-ho així
que per lo que es veu
de tranquils i vius
n'hi ha per tot arreu.

II

A la *novia* un tal Joanet
veient que estava plorant,
preguntà:—Que és lo que et passa?—
responguent ella a l'instant:
—De resultes d'havê anat
amb tú, enllà d'aquell torrent,
no sé pas com dî a la mare
que la cosa va creixent.
Tú vas dir-me pendré un líquit...
—Sí, prô, em vaig equivocâ:
en lloc d'ell vareig pendre oli
de fetge de bacallà

RESPONEMENT:

III

A l'esglesia estava en Pau
sentint al senyor rectô
que aquell dia predicava
no sé què de la passió.
Així que prengué seient
un gran crit va fê i un salt,
i el rector des de la trona
li va dir:—Que ets animal!
—Per' vosté—contestà, l'home,—
va el pollastre, amb tal insult;
ja que m'he clavat al seure
una agulla al mig del cul!

RESPONEMENT:

IV

Per a dar-se un xic de tò
feia córrer la Mercè,
que de roba pel casori
en tenia un quarto plè.
Però al veure que la gent
no la creia ni d'un fil,
digué tot posant-se sèria
igual que un guàrdia civil:
—Ja que no em voleu dar crèdit
pregunteu-ho al meu xicot,
i us dirà que no menteixo
perquè a n'ell li ensenyo tot.

RESPONEMENT:

V

Una vídua coneixem
que amb raó sobrada es dól
de que a casa una gotera
té que la molesta molt.
Tres vegades s'ha queixat
al procurador, perquè
li arreglés aquella cosa
prò ell fa com qui no sent re.
—La gotera—diu, la dòna—
d'una escletxa sortirà
que si aquest no me la tapa
tapador no em faltarà.

RESPONEMENT:

VI

Nant en moto, fa un any just,
la pubilla de câl Rap,
al tombâ una cantonada
patinà i caigué de cap:
i al sentir, parlant d'aixô,
que afirmava el seu promès
que al nas tot justament era
on més mal hi havia près.
Desseguida ve respondre:
—Es ben fals pronóstic tal;
no era al nas, no, a n'el *ull era*
on hi vaig pendre més mal.

RESPONEMENT:

JA LA BALLEM

VALS

I

Cada any con bons *Gafarrons*
cançons
cantem quan vé l'istiu;
balls nous refilem i follíes
del més celebrat tò festiu.
Volem del gra del país
panís
del que al Banc n'hi ha abundant,
perqué s'ha d'anâ a fê un tiberi
que els gossos fins en parlaràn.
No farem entaulats de pesseta
que aquest preu donen taba i molt fil,
ni tampoc de dèu rals que ens daríen
ranxo i costelles de barril
Tractant-se d'àpats no ve d'un pam
o es fan esplèndits o es plega el ram.
Tindrem arròs amb llagostins,
plats exquisits i els millors vins;
per postres fruites molt cares
d'uns certs frares
caputxins!

Vessant humor, ai, que riurem!
De satisfets ni en pell cabrem!
I amb diners, pau i alegria,

aquell dia
que bé anirem!

II

Aqui hem vingut amatents
contents.
Nosaltres som així!
Fa poc que hem vingut d'Anglaterra
que uns lords van volguer-nos sentî.
Vam di'ls-hi que van tassâ
el pa,
les *soques* i demés...
el sucre, la carn i altres coses,
d'un modo que ara hi perdem més.
I que allò de tenir curts els pesos
molts dels que vènen, tothom ja sab,
que les multes les troven petites
i més a compte els surt fê el rap.
Van respondre ells:—Ser *uellas* de cols;
conocer, Misters, bien espanyols!
Si ens coneixeu no en parlem més
perquè tampoc en treurem res.
Vam saluda'ls cul-enrera
de manera
molt cortès.
També als senyors els dem las mans
desitjant sempre veure'ls sans;
tan sans que quan es passejin
els envejin
petits i grans!

PROU

Publicacions de "ELS GAFARRONS"

Llibret I	Edició	1921 =	25 cts.
» II	»	1922 =	30 »
» III	»	1923 =	30 »
» IV	»	1924 =	40 »

IMP. F. BORRÁS. - ESCUDILLERS BLANCHS, 10 Y 12. - BARCELONA